

BULETIN LUNAR
"BUNA VESTIRE"

Saint Mary Romanian Orthodox Church
555 S Walnut St., Anaheim, CA, 92802
Phone number: 714-776-1972

Programul serviciilor religioase:

- În fiecare vineri seara de la ora 7 pm— **Slujba Acatistului**
- Sâmbăta seara și în ajunul sărbătorilor de la ora 7 pm— **Vecernie**
- Duminica și în zilele când sunt sărbători de la ora 9.30 am— **Slujba Acatistului**, iar de la ora 10 am—**Sfânta Liturghie**
- **Spovedanie**— în fiecare seară după slujbă
- Pentru evenimente precum nunți sau botezuri se stabilește o întâlnire personală cu Părintele în vederea datelor disponibile și a altor detalii legate de eveniment
- Pentru parastase se sună la numărul parohiei pentru verificarea orelor când sunt stabilite

Evenimente în Februarie

Februarie 2 - Întâmpinarea Domnului

Februarie 3—Sfântul și dreptul Simeon și Proorocița Ana:

Simeon, bătrânul, după mărturia Sfintei Evanghelii, era un om drept și credincios, așteptând mângâierea lui Israil, iar Duhul Sfânt era peste dânsul. Aceluia i s-a făcut știre de la Dumnezeu despre venirea ce degrabă era să fie în lume, a adevăratului Mesia. El s-a îndoit de cuvintele:

Iată fecioara în pânțece va zămisli și va naște fiu, zicând că nu este cu puțință ca o fecioară, neștiind de bărbat, să poată naște. Dar îngerul Domnului i s-a arătat și i-a ținut mâna, zicând:

"Nu fi necredincios față de cele scrise, și a căror împlinire singur o vei vedea. Pentru că nu vei gusta moartea până ce nu vei vedea pe Cel ce se va naște din Curata Fecioară, Hristos Domnul". Născându-se Domnul nostru Iisus Hristos și împlinindu-se patruzeci de zile, iar după obiceiul legii fiind adus în biserică de mâinile Preacuratei Sale Maici, atunci și

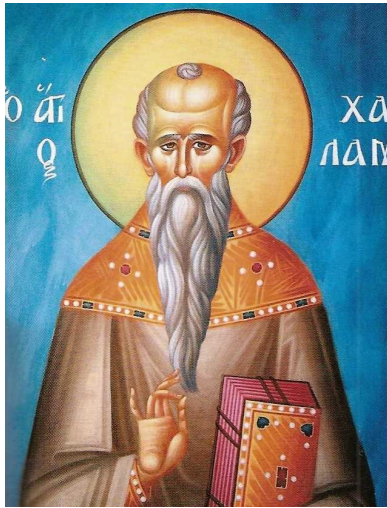
Sfântul Simeon îndemnat de Duhul a venit în biserică și, căutând spre Pruncul cel mai înainte de veci cum și la Fecioara cea fără de prihană care Îl născuse, L-a cunoscut că Acela este Mesia cel făgăduit și că aceea este Fecioara prin care avea să se îplinească proorocia Isaia. De aceea, i s-a închinat, văzând-o înconjurată de lumina cerească și fiind strălucită cu dumnezeieștile raze. Deci, cu frică și cu bucurie apropiindu-se de dânsa, a luat în mâinile sale pe Domnul și a zis: Acum

slobozește pe robul Tau, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzura ochii mei mântuirea Ta. De vederea Pruncului Mântuitor s-a bucurat și **proorocița Ana**. Ana L-a slujit pe Dumnezeu în templu din tinerețea ei "în post și în rugăciuni" (Lc. 2, 37). Ea reprezintă poporul dreptcredincios care stă aproape de Biserică și petrece noaptea și ziua în post și rugăciune, semn că așteptarea sau întâlnirea cu Dumnezeu se pregătește prin post și prin rugăciune.

Februarie 10—Sf. Mc. Haralambie: Sfântul Haralambie a fost episcop în Cetatea Magneziei, din Asia Mică, Turcia de astăzi, în vremea împăratului Septimu Sever (193-211).



Sfântul Haralambie a fost supus la diverse chinuri pentru că nu a lepădat credința în Hristos. Potrivit tradiției, în timpul torturilor, mâinile guvernatorului Lucian s-au lipit de trupul sfântului și au rămas acolo până când mucenicul a făcut rugăciune. În fața acestei minuni, cei care îl torturau s-au convertit la creștinism. Mai târziu, auzind împăratul cele petrecute cu Sfântul Haralambie, a poruncit să fie adus în Antiohia. Aici a fost supus la alte chinuri: soldații i-au legat barba în jurul gâtului și l-au tras de ea pe drum; i-au înfipt un piron de fier în trup, i-au ars fața și i-au jupuit pielea de pe trup. Însă, Sfântul Haralambie s-a vindecat în chip miraculos, prin darul lui Dumnezeu. La cererea împăratului Sever, Sfântul Haralambie a făcut multe minuni cu harul lui Dumnezeu. Din ele amintim că a vindecat un om posedat de un duh rău de 35 de ani și a înviat un tânăr, încât Galina, fiica împăratului s-a convertit și ea la creștinism. Capul Sfântului Haralambie se păstrează la Mănăstirea "Sfântul Ștefan" din Meteora. În biserica Mănăstirii Miclauseni, din Iași, se află moaștele a treizeci de sfinți, printre care și ale Sfântului Haralambie. Părțile din moaștele sale sunt prezente la Mănăstirea Rasca, la Catedrala episcopală din Galați, la bisericile „Sfântul Dumitru“ (Posta), "Sfintii Arhangheli“ (Otelari), "Sfântul Stelian“ (Lucaci) din București.



Februarie 23—Sf.Mc.Policarp: Slăvitul Policarp s-a născut în Efes, în timpul împăratului Vespasian (în jurul anului 70). Înainte de a fi martirizați, sfinții săi părinți l-au încredințat unei femei nobile și evlavioase, pe nume Calista, care l-a crescut în frica lui Dumnezeu învățându-l să iubească sfintele virtuți. Mișcat de milă, copilul pune în faptă atât de bine virtutea milosteniei că goli rezervele mamei sale adoptive pentru a le împărți săracilor. Și pentru că acestea se umplură la loc în chip minunat, Calista îi schimbă copilului numele din Pangratie în Policarp (adică "cel cu multe roade"). Ajuns la maturitate, el deveni ucenicul Sfântului Ioan Teologul care propovăduia pe atunci Vestea cea Bună (Evanghelia) prin părțile Asiei. Ajuns la Smirna Policarp a fost hirotonit preot și i se încredință îngrijirea orfanilor până în ziua în care, prevăzându-și moartea, sfântul Vucol hotărî ca smeritul Policarp să-i urmeze în scaun. Devenit, prin vointa lui Dumnezeu și a părintelui său duhovnicesc, pastor al Bisericii Smirnei, Policarp își îndeplini chiar din clipa aceea toate sarcinile, urmând întru totul părinților săi duhovnicești, repetând cu credincioșie cuvintele lor și pe acelea pe care ei le culeseră chiar de pe buzele Domnului Hristos. Astfel, Sfântul Policarp ocărâmu Biserica sa în duhul apostolilor mai mult de cincizeci de ani. Către anul 155, când era un bătrân încărcat de zile, el făcu o călătorie la Roma pentru a discuta cu Papa Anicet (154-166) despre neînțelegerea care despărșea Roma de Bisericile Asiei, în ceea ce priveșse data Paștilor și pentru a



apăra credința cea adevărată de erezii. În ziua părăsirii Romei de către Sfântul Policarp, Papa Anicet îi dădu întâietate la săvârșirea Sfintei Liturghii și după ce și-au dat sărutare sfântă, se despărțiră în pace, în respect reciproc. La puțin timp după întoarcerea sa la Smirna (155), o foarte violentă persecuție declanșată de împăratul Marc Aureliu, tulbura toate Bisericele Asiei. Cu acest prilej, la 23 februarie 156, după un grup de unsprezece martiri originari din Filadelfia, Sfântul Policarp, în vârstă de 86 de ani primi cununa strălucitoare a muceniei în Sâmbăta Mare, chinurile sale asemănându-se întrucâtva Pătimirilor Domnului nostru Iisus Hristos.

Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie—partea VI-a

Nu toată pâinea sau toate prescurile aduse de credincioși devin materie a Jertfei sau sunt folosite la Proscomidie: Numai anumite părți scoase de preot din ele: Sfântul Agnet și miridele (părțile). **"Sfântul Agnet"** Este partea pătrată sau pecetea pe care preotul o scoate cu copia din cea dintâi prescură folosită la Proscomidie și o așează apoi pe Sfântul Disc. Se numește Agnet, de la cuvântul grecesc Agnet, adică Miel, pentru că ea închipuie pe Mântuitorul, Care, prin asemănarea cu Mielul înjunghiat de evrei la Paștele lor, a fost numit de către Sfântul Ioan Botezătorul "Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii" (Ioan 1, 29). Sf. Agnet este pâinea care, prin sfințire, se va preface în Sfântul Trup al Domnului, cel jertfit pe Cruce. "Miridele" (de la cuvântul grecesc = parte, părticică)

sunt părțile mărunte de pâine, scoase de către preot din celelalte prescuri folosite la Proscomidie și așezate pe disc, alături de Sfântul Agnet, în cinstea Sfinților și pentru pomenirea căpeteniei bisericești (arhiereul locului), a cârmuirii țării, a ctitorilor și a credincioșilor vii și morți ale căror nume sunt scrise pe pomelnicele aduse de creștini. Miridele - atât cele pentru sfinți cât și cele pentru credincioși - nu se preface în Trupul Domnului ca Sf. Agnet, ci numai se împărtășesc de sfințenia pe care o primesc de la Sf. Agnet, lângă care sunt. Sf. Agnet se așează în mijlocul Sf. Disc. În dreapta lui se așează prima miridă (mai mare) scoasă în cinstea Sfintei Fecioare, în stânga, nouă miride pentru ceilalți Sfinți (împărțiți în cele nouă cete sau grupe), în partea de jos, mirida pentru arhiereul locului, pentru Patriarhi, pentru Cărmuirea țării și pentru ctitori, iar mai jos, miridele pentru credincioșii vii și morți, despărțite în două grămăjoare. Sf. Agnet și miridele așezate astfel pe Sf. Disc închipuie și înfățișează Biserica întreagă, atât cea de pe pământ (luptătoare), cât și cea din ceruri (biruitoare), adică acea mare familie a tuturor fiilor lui Dumnezeu, strânsă în jurul Întemeietorului și Capului ei nevăzut, Hristos Mântuitorul, așa cum a rugat El pe Tatăl ca unde este El să fie și ai Lui (Ioan 17, 24). După ce toarnă vin și apa în Sf. Potir, preotul așează steluța cruciș peste Sf. Disc, acoperă și Discul și Potirul cu acoperămintele lor, apoi pe amândouă cu acoperământul cel mare. Rostește rugăciunea Proscomidiei sau a punerii înainte, prin care roagă pe Dumnezeu să binecuvânteze acele Daruri, să le primească în altarul Său cel ceresc și să pomenească atât pe cei ce le-au adus, cât și pe cei pentru care s-au adus. În sfârșit, preotul tămâiază Darurile, altarul și biserica întreagă, închipuind prin aceasta revărsarea darurilor Duhului Sfânt peste Biserică și peste credincioși.

Sfaturi duhovnicești

- **10 Februarie** - Sâmbăta morților—**Moșii de iarnă**: de la ora 9.30 Acatistul celor adormiți, iar de la ora 10 se vor sluji parastasele
- **11 Februarie**—**Lăsatul secului de carne**
- **18 Februarie**—**Lăsatul secului de lapte, brânză, ouă**
- **19 Februarie**—**Începutul Postului Sfințelor Paști**
- Prima săptămână din post, **Săptămâna Duhovnicească**, în fiecare seară de la ora 7 pm se va sluji **Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul**. În această săptămână se închide televizorul și radioul. Se citesc acatiste și se ascultă cântări bisericești. Se încetează cu orice fel de distracție tot Postul.
- Recomandăm ca prima și ultima din post să se țină strict. Dezlegare de la post au femeile gravide și bolnavii
- În fiecare **miercuri din Post** de la ora 7 seara se va săvârși **Pavecernița Mare**
- În fiecare **vineri** din Post, de la ora 7 seara se va săvârși **Liturghia Darurilor mai înainte Sfințite**. Începând cu ora 10 dimineața nu se mai mănâncă și nu se mai bea nimic, pregătindu-se astfel corpul și sufletul pentru împărtășirea cu Sfintele Daruri.
- În toate **sâmbetele** din Postul Mare se vor sluji **parastase** pentru pomenirea morților, la ora 9.30 Acatistul celor adormiți, iar de la ora 10 se vor sluji parastasele. Nu uitați de cei adormiți
- În timpul postului nu vom avea boteze

- Spovedania să se înceapă încă din prima zi a postului. Nu lăsați pe final.
- Pe timpul postului se poartă culori închise la îmbrăcăminte.
- În timpul Sfintei Liturghii, stați cu copiii în biserică, nu -i țineți prin curte. După Sfânta Împărtășanie toți copiii să meargă la Școala Duminicală în clasa pentru vârsta aferentă fiecăruia.
- **Masa lunară** va fi pe data de **11 Februarie**.

Postul nu este numai înpuținare de mâncare și de plăceri trupești, ci este și îmbogățirea sufletească prin lepădare de păcate, patimi, și îmbogățire cu virtuți. A posti doar de mâncare și a săvârși păcate este o stricare a postului și o vătămare a sufletului. Dacă postul nu ne face mai buni, mai curați, mai drepecți, mai evlavioși, mai apropiați de Dumnezeu și mai ascultători Lui, nu l-am înțeles și nu-l folosim spre mântuire. Postul este vremea vorbirii noastre mai dese și mai apropiate cu Dumnezeu. Este vremea de încercare a credinței noastre, a evlaviei noastre, a bunătății noastre, a grijii noastre pentru suflet, a cunoștinței noastre și a simțirii noastre pentru cele sfinte. Postul este răspunsul nostru înaintea Mântuitorului răstignit; este cuvântul nostru la bunătatea cu care Hristos ne-a iertat pe cruce. Postul este mărturisire și, în parte, ispășirea de păcate; este strigare împotriva păcatelor noastre și cerere fierbinte de ajutor și de iertare. Dar toate acestea trebuie privite prin scopul lor duhovnicesc, prin folosul lor sufletesc, prin nevoia și câștigul de milă, de îndrumare dumnezeiască și de iertare ce le avem postind, pentru trebuința noastră de mântuire, care este cel mai mare bun și scop al vieții creștinului. Cu acest gând și cu această dorință se cade să cugetăm, să simțim, să primim și să săvârșim vremea sfântului post.